

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

lagde man Vægt paa den Betragtning, at der, naar Varer blev overført til bunden Liste, vilde blive Mulighed for i højere Grad at lægge Indførselen over paa vore Hoved-aftagerlande, et Hensyn, som det i Øjeblikket er nødvendigt at tage, for at vi i en given Situation kan være parate til at foretage saadanne handelspolitiske Omlægnin-ger, som skønnes nødvendige.

Udviklingen fremover gav imidlertid ikke den ønskede Lettelse, og dels under Hensyn hertil, dels fordi Vigtigheden af paa et stedse større Omraade at kunne føre Kontrol med den Indførsel, som beløbsmæssigt tæller noget, var traadt stærkere og stærkere i Forgrunden, blev der den 3. November truffet Beslutning om en yderligere Overførsel fra fri til bunden Liste af Varer til en samlet Indførselsværdi, stadig beregnet paa Grundlag af 1938-Importen, paa ca. 132 Mill. Kr. Af Landets samlede Vareindførsel er herefter Varer repræsenterende en Indførselsværdi paa ca. 1 342 Mill. Kr. underkastet Importregulering, medens der fortsat er fri Indførsel for Varer for et Beløb af ca. 322 Mill. Kr. I Friliste-gruppen er det navnlig Korn og Foderstoffer, der tæller, og disse Varer repræsenterer en årlig Indførselsværdi paa ca. 225 Mill. Kr.

Naar man ikke paa een Gang har foretaget alle de Overførsler til den bundne Liste, som det nu har vist sig at være nødvendigt at skride til, skyldes dette, at Regeringen ønskede i størst muligt Omfang at skaane Erhvervslivet for det Indgreb, som en Importregulering betyder. Som jeg nævnte før, er det med Beklagelse, at jeg i Erkendelse af Situationens Alvor er gaaet med til at overføre Varer til saa betydelige Beløb som dem, der her er Tale om. Jeg har tidligere baade i dette og det andet høje Ting og andre Steder betonet, at Regeringen ikke vilde opretholde Indførselsreguleringen længere eller i større Omfang end nødvendigt, og denne Indstilling til Spørgsmaalet har jeg haft Lejlighed til at give Udtryk for i Handling. Jeg minder i denne Forbindelse om de Overførsler til Frilisten, som fandt Sted i 1938, da vor valutamæssige Stilling viste en væsentlig Bedring og gav Mulighed for at overføre en Række vigtige Varer. Regeringen er ganske klar over, at

de importregulerende Foranstaltninger vol-der hele Erhvervslivet Vanskeligheder og paafører Importørerne adskilligt Besvær, men desværre har Forholdene ikke tilladt en Videreførelse af de Lempelser i Import-reguleringen, som paabegyndtes i 1938. Enhver maa vist ogsaa erkende, at Danmarks økonomiske Stilling paa Grund af Krigen er blevet en helt anden, end den var for nogle Maaneder siden, og at det af Hensyn til Samfundshusholdningen har været nødvendigt at foretage disse Indgreb for at sikre den nødvendige Balance i Ind- og Udførsel.

Hvorledes Forholdene vil udvikle sig fremover, er det ikke muligt at sige med Sikkerhed. Det forekommer mig, at de sidste Ugers Begivenheder maner til den største Alvor. Tiden er inde til, at alle Kræfter nu mere end nogen Sinde sættes ind paa at skaffe Landet de Varer, som er nødvendige for vor Produktion og for Opretholdelsen af Beskæftigelsen i Landet. Derfor er denne Lov, som tager Sigte paa at værne vor Valuta, værne vor Produktion og Beskæftigelse, af afgørende Nødvendighed nu.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Fløtkjær: I Tilslutning til de Udtalelser, som den højtærede Handelsminister nu lige har fremsat, skal jeg fremsætte nogle Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag, der i sit Omfang, paa Papiret, ikke synes meget, men som uægtelig har en dybt-gaaende Betydning for vort Lands Erhvervsliv og Økonomi.

Om Valutaloven har der jo staaet megen politisk Strid i den danske Rigsdag, selv i denne Tid, hvor de svære Vanskeligheder, som vort Land befinder sig i, burde mane ikke alene til Alvor, men ogsaa til stærkest muligt Samarbejde. Thi dersom vi ikke som Nation føler os som en Enhed, besjælet af Vilje til at søge at overvinde alle Vanskeligheder, vil vi kun have ringe Mulighed for at klare os gennem de Farer, der paa snart sagt alle Omraader truer vort Lands Økonomi. Det er karakteristisk, at det ikke har været muligt om det her foreliggende Lovforslag om Forlængelse af Valutaloven at samle de førende Partier i vort Land, idet Konservativer og Venstre ikke har villet